

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u prilog osnovanosti svoje žalbe ističe dva žalbena razloga:

Kao prvo, pobijana odluka neopravdano polazi od toga da je neovisnost zastupajućeg odvjetnika, čiju neovisnost treba provjeriti u okviru članka 19. stavka 3. Statuta Suda Europske unije, očito ugrožena ako je zastupana osoba pravna osoba čiji je direktor vlasnik odvjetničkog ureda u kojem je zastupajući odvjetnik zaposlen.

Pobijana odluka neopravdano polazi od toga da je neovisnost zastupajućeg odvjetnika, čiju neovisnost treba provjeriti u okviru članka 19. stavka 3. Statuta Suda Europske unije, očito ugrožena i onda kada je, iako je opunomoćitelj pravna osoba čiji je direktor vlasnik odvjetničkog ureda u kojem je odvjetnik zaposlen, predmet pravnog spora popularni zahtjev koji može podnijeti svatko i čije je ostvarenje u općem interesu.

Pobijana odluka ne uzima u obzir da je ostvarivanje popularnog zahtjeva obilježje koje je prema mišljenju Suda – samostalno ili s drugim kriterijima – prikladno za razlikovanje slučajeva i omogućuje proglašavanje je li neovisnost zastupnika očito ugrožena.

Kao drugo, pobijana odluka počiva na neispunjavanju obveze koja proizlazi iz članka 47. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima da se osobi koja prema mišljenju Općeg suda ili Suda nije pravilno zastupana po odvjetniku u smislu članka 51. stavka 1. Poslovnika Općeg suda u vezi s člankom 19. stavkom 3. Statuta Suda Europske unije prije donošenja odluke kojom se odbija tužba ili žalba pruži obavijest o tome i omogući joj se da uspostavi pravilno zastupanje.

Dopuštanje žalbe

Rješenjem Suda (vijeće za dopuštanje žalbi) od 30. siječnja 2023. odlučeno je da se žalba u potpunosti dopušta.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. studenoga 2022. uputila Curtea de Apel Cluj (Rumunjska) –
C SPRL/AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca**

(Predmet C-696/22)

(2023/C 94/12)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Cluj

Stranke

Tužitelj: C SPRL

Tuženici: AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

Prethodna pitanja

- Protivi li se člancima 63., 64. i 66. Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (‘), upravna praksa poreznog tijela – kao što je ona o kojoj je riječ u konkretnom slučaju, u okviru koje se određuju dodatne obveze plaćanja poreznom obvezniku, strukovnom društvu s ograničenom odgovornošću (SPRL) preko kojeg upravitelji u slučaju nesolventnosti mogu obavljati svoju profesiju – koja se sastoji od toga da se oporezivi događaj i obveza obraćuna poreza određuju u trenutku u kojem su isporučene usluge u okviru postupka u slučaju nesolventnosti, ako je nagradu upravitelju u slučaju nesolventnosti odredio stečajni sud ili skupština vjerovnika, s posljedičnom obvezom poreznog obveznika da izda račune najkasnije petnaestog dana mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je nastao oporezivi događaj za potrebe PDV-a?

2. Protivi li se člancima 63., 64. i 66. Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, upravna praksa poreznog tijela kao što je ona o kojoj je riječ u konkretnom slučaju, a koja se sastoji u tome da se poreznom obvezniku, strukovnom društvu s ograničenom odgovornošću (SPRL) preko kojeg upravitelji u slučaju nesolventnosti mogu obavljati svoju profesiju, određuju dodatne obveze plaćanja jer je taj porezni obveznik izdao račune i naplatio PDV tek u trenutku primjeka plaćanja za usluge isporučene u okviru postupka u slučaju nesolventnosti, iako je skupština vjerovnika utvrdila da se plaćanje nagrade upravitelju u slučaju nesolventnosti uvjetuje raspoloživošću sredstava na računima dužnikâ?
3. Je li u slučaju sporazuma o suradnji između robnih marki (*co-branding*), sklopljenog između jednog odvjetničkog ureda i poreznog obveznika, za priznavanje prava na odbitak dovoljno da porezni obveznik prilikom dokazivanja postojanja izravne i neposredne veze između ulaznih i izlaznih transakcija koje je izvršio porezni obveznik, nakon sklapanja sporazuma dokaže povećanje prometa odnosno vrijednosti oporezivih transakcija bez dodatne popratne dokumentacije? U slučaju potvrdnog odgovora, koje kriterije treba uzeti u obzir kako bi se odredio stvarni opseg prava na odbitak?
4. Treba li opće načelo prava Unije o poštovanju prava obrane tumačiti na način da u slučaju kad se tijekom nacionalnog upravnog postupka u kojem se donosi odluka o prigovoru protiv poreznog rješenja kojim je utvrđeno plaćanje dodatnog PDV-a, prihvate činjenični i pravni argumenti koji su novi u odnosu na argumente sadržane u izvješće o poreznom nadzoru na kojem se temelji odluka o donošenju navedenog rješenja, te su poreznom obvezniku odobrene sudske mjere privremene zaštite u vidu odgode izvršenja dužničkog instrumenta dok sud koji odlučuje o meritumu ne doneše odluku, sud koji odlučuje o meritumu može smatrati da nije povrijedeno to načelo a da pritom ne mora provjeravati je li postupak mogao imati drukčiji ishod bez te nepravilnosti?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. studenoga 2022. uputio Curtea de Apel Cluj (Rumunjska) – SC AA SRL/MFE

(Predmet C-701/22)

(2023/C 94/13)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC AA SRL

Tuženik: MFE

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo dobrog finansijskog upravljanja, u vezi s načelom ekvivalentnosti, tumačiti na način da mu se protivi to da pravna osoba koja upravlja profitnim poduzećem i koja je korisnik financiranja bespovratnim sredstvima EFRR-a može od javnog tijela države članice zahtijevati kamate na zakašnjelo plaćanje (zatezne kamate) koje se odnose na zakašnjelo plaćanje prihvatljivih izdataka za razdoblje u kojem je bio na snazi upravni akt koji je isključivao njihov povrat i koji je naknadno poništen sudskom odlukom?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, je li za određivanje iznosa kamata na zakašnjelo plaćanje relevantna pogreška korisnika financiranja koja je utvrđena tom odlukom, s obzirom na činjenicu da je sâmo javno tijelo nadležno za upravljanje sredstvima iz europskih fondova na kraju, odnosno nakon donošenja navedene odluke, utvrdilo da su svi izdaci prihvatljivi?